

Toprak Olmuşken

– Özçiçek · 18 Kasım 2015

Alabalık gibi, ağa düşürdün,
Kader denizinde, dib e vurmuşken.
Aşkın tavaşında, yağsız pişirdin
Sevda ateşinden uzak kalmışken.

Madem yakaladın, sevmesini bil !,
Kırpığımden akan, göz yaşımı sil !.
Ne süng e r isterim, ve ne de mendil
Suyu kurumayan, göller olmuşken.

Güneşim ve havam, hatta denizim,
Yaban ballarını, t a t m a m perhizim.
Başka güze l l e r e, sa ğ ı r dilsizim
Yüzvermem kimseye, seni bulmuşken.

İçim de bir telâş, kalbim de sızı,
Beni benden ç a l d ı n, gönül hırsızı.
Terketmem doğru mu, sevgimin kızı
Yaktığın ateşte küller solmuşken.

Bilmem ağlar mısın, tabut başında?
Yas da tutar mısın, k a l a n yaşında?
Din i bayramların, g ü n ü d ı ş ı n d a
Çiçek koyar mısın, toprak olmuşken.

>İzm>>>>>>>>>>